

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Dršćevka 1, 52000 Pazin

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

PRESUDA

Trgovački sud u Pazinu, po sucu Tamari Lakoseljac Benčić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja PUNTA INTERNACIONAL d.o.o. u stečaju, Umag, Šetalište V. Gortana 5, OIB: 92276137953, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dražen Ezgeta, iz Poreča, Mateo Benussi Cio 8, a njega punomoćnica Anka Zaharija, odvjetnica u Rovinju, Carera 6, protiv tuženika ŽARKA RATKOVIĆA, iz Umaga, Šetalište V. Gortana 28, OIB: 49934907166, radi predaje u posjed motornih vozila, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2018. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja, na ročištu za objavu održanom 27. rujna 2018.,

presudio je

- I. Nalaže se tuženiku Žarku Ratkoviću iz Umaga, Šetalište V. Gortana 28, OIB 49934907166 da preda tužitelju PUNTA INTERNACIONAL d.o.o., u stečaju, Umag, Šetalište V. Gortana 5, OIB 92276137953 u posjed:
- L1-MOPED, marke HYOSUNG 50 SD, godina proizvodnje 2003, broj šasije KM4CA13A731211044, reg. oznaka PU919LL, prometnu dozvolu broj 3917376 i knjižicu vozila broj 6482810,
 - TERETNI AUTOMOBIL, marke VOLKSWAGEN CADDY FURGON 1.9 SD, godina proizvodnje 1997, broj šasije WVZZZ9KZWR525438, reg. oznaka PU428IO, prometnu dozvolu broj 4461330 i knjižicu vozila broj 9469267,
 - MOPED, marke HYOSUNG 50 SF RALLY, godina proizvodnje 2004, broj šasije KM4CA15C741112925, reg. oznaka PU438JM, prometnu dozvolu broj 3031464 i knjižicu vozila broj 7738858,
 - M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke MINI COPER CABRIO, godina proizvodnje 2006, broj šasije WMWRF31020TL50103, PU357KK, prometnu dozvolu broj 3513532 i knjižicu vozila broj 6099924,
 - M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke RENAULT CLIO 1.2 EXCEPTION 16V, godina proizvodnja 2007, broj šasije VHCRCJOH38058062, reg. oznaka PU398LT, prometnu dozvolu broj 2284183 i knjižicu vozila broj 6650094,
 - L1-MOPED, marke PEUGEOT 50 SPEEDFIGHT LCD, godina proizvodnje 1999, broj šasije VGAS1B0KB00006792, reg. oznaka PU733IE, prometnu dozvolu broj 131237 i knjižicu vozila broj 5897341,
 - M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke BMW X3 3.0 I, godina proizvodnje 2004, broj šasije WBAPA91040WA16312, reg. oznaka PU533OG, prometnu dozvolu broj 224429 i knjižicu vozila broj 4049013,
 - M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke BMW SERIJA 6 M6 5.0 VIO, godina proizvodnje 2005, broj šasije WBSEH91030B777898, reg. oznaka PU559PU i prometnu dozvolu broj 010567512, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 7.675,00 kuna, u roku od osam dana, dok su u preostalom dijelu i to u iznosu od 1.875,00 kuna zahtjev tužitelja za naknadom troška postupka odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelj je 28. travnja 2017. podnio tužbu protiv tuženika radi predaje u posjed motornih vozila.

U tužbi navodi kako je rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci, posl. br. 14 St-926/2013 od 10. lipnja 2015. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem, te kako je do otvaranja stečajnog postupka zakonski zastupnik tužitelja bio tuženik. Nadalje navodi kako je tužitelj vlasnik motornih vozila L1-MOPED, marke HYOSUNG 50 SD, godina proizvodnje 2003, broj šasije KM4CA13A731211044, reg. oznaka PU919LL, TERETNI AUTOMOBIL, marke VOLKSWAGEN CADDY FURGON 1.9 SD, godina proizvodnje 1997, broj šasije WVZZZ9KZWR525438, reg. oznaka PU428IO, MOPED, marke HYOSUNG 50 SF RALLY, godina proizvodnje 2004, broj šasije KM4CA15C741112925, reg. oznaka PU438JM, L3-MOTOCIKL, marke HYOSUNG 250 GT 250, godina proizvodnja 2005, broj šasije KM4M.151BX51103078, reg. oznaka PU906MU, M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke MINI COPER CABRIO, godina proizvodnje 2006, broj šasije WMWRF31020TL50103, PU357KK, M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke RENAULT CLIO 1.2 EXCEPTION 16V, godina proizvodnja 2007, broj šasije VHCRCJOH38058062, reg. oznaka PU398LT, L1-MOPED, marke PEUGEOT 50 SPEEDFIGHT LCD, godina proizvodnje 1999, broj šasije VGAS1B0KB00006792, reg. oznaka PU733IE, M1-OSOBNI AUTOMOBIL, marke BMW X3 3.0 I, godina proizvodnje 2004, broj šasije WBAPA91040WA16312, reg. oznaka PU533OG, M1 - OSOBNI AUTOMOBIL, marke BMW SERIJA 6 M6 5.0 VIO, godina proizvodnje 2005, broj šasije WBSEH91030B777898, reg. oznaka PU559PU, od kojih su neka odjavljena.

Tužitelj obrazlaže kako je stečajni upravitelj tužitelja u prisutnosti tuženika 1. srpnja 2015. sastavio Zapisnik o primopredaji u kojem je tuženika pozvao da mu preda posjed svih motornih vozila u vlasništvu tužitelja, te kako je tuženik tada izjavio da će motorna vozila predati stečajnom upravitelju u tijeku stečajnog postupka, da je od tada pa nadalje stečajni upravitelj tužitelja usmeno (na skupštini vjerovnika) i pismeno pozivao tuženika da preda tužitelju motorna vozila, ali da tuženik odbija to učiniti te i nadalje drži u posjedu predmetna motorna vozila bez valjanog pravnog osnova.

Budući tuženik odbija dobrovoljno predati u posjed tužitelju motorna vozila, tužitelj na osnovu odredbi Stečajnog zakona i Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku predaju motornih vozila navedenih u tužbi.

U svom odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu ističući kako je na ročištu u Rijeci na Trgovačkom sudu izjavio da su određena vozila uskladištena kod njega u garaži pod video nadzorom kako bih ih zaštitio od devastacije, te kako je zainteresiran otkupiti dva vozila i jedan skuter, a ostalo što je uskladišteno, da stečajni upravitelj može slobodno procijeniti i preuzeti nakon procijene. Istaknuo je kako spisak vozila i mopeda ne odgovara knjigovodstvenom stanju i inventuri već da se radi od vozilima koja je društvo imalo od osnivanja, te da su određena vozila odjavljena, otpisana, amortizirana, a da je nešto ovrhama preuzeto od vjerovnika. Navodi kako ima saznanja da je realizirana jedna ovrha prema društvu MELIOCOMERC d.o.o. iz Umaga i da mu je iz ovršnih razloga u sudskom postupku predan motor Hyosung 250. Tuženik ističe kako je spreman predati vozila nakon utvrđenog stvarnog stanja i želi zadržati dva vozila odnosno otkupiti, kompenzirati plus

jedan skuter. Vozila koja želi otkupiti su u nevoznom stanju zbog puno godina (12-13 godina starosti) te ih je gotovo nemoguće bez popravka izvući iz podzemne garaže, dok su ostala koliko toliko u voznom stanju.

U tijeku postupka, tužitelj je podneskom od 5. ožujka 2018. precizirao tužbeni zahtjev tražeći od tuženika predaju u posjed vozila iz tužbe, osim mopeda marke Hyosung 250 GT 250, a podneskom od 6. travnja je dopunio precizirani zahtjev od 5. ožujka 2018. na način da je naveo brojeve prometnih dozvola i knjižice vozila za svako pojedino vozilo čiju predaju u posjed traži.

Proveden je dokazni postupak uvidom dokumentaciju u spisu i to dokumentaciju uz tužbu (str. 4-9 spisa), dokumentaciju uz odgovor na tužbu (str. 20-38 spisa), dopis Policijske postaje Umag (str. 51 spisa) i dokumentaciju uz podnesak tužitelja od 28. kolovoza 2018. (str. 61-127 spisa).

Između stranaka je sporno ima li tuženik u posjedu sva motorna vozila koja tužitelj tužbom traži, te ima li tuženik pravnu osnovu za zadržavanje navedenih motornih vozila.

Člankom 161. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014; u daljnjem tekstu ZVDSP), propisano je da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari, te kako to vlasnikovo pravo ne zastarijeva, ako zakonom nije što drugo određeno.

Člankom 162. st. 1. ZVDSP je propisano kako vlasnik stvari, da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koja posjeduje njegovu stvar zahtijeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, mora dokazati da je stvar koju zahtijeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu.

Dakle, vlasnik stvari ima, temeljem naprijed citiranih zakonskih odredbi, pravo tužbom zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu je ona preda u posjed, a da bi uspio u tom sporu, vlasnik mora dokazati svoje vlasništvo predmetne stvari i činjenicu da se ta stvar nalazi u posjedu tuženika kao osobe koja nije vlasnik stvari. Nasuprot tome, tuženik kao osoba koja posjeduje stvar može u tom postupku osporavati tužiteljevo vlasništvo (titulus i modus) isticanjem da je ona vlasnik stvari ili da ima kakvo pravo koje ju ovlašćuje na posjed stvari.

Tužitelj je u konkretnom slučaju dokazao pravni temelj i to vlasništvo motornih vozila, temeljem podataka dostavljenih od Policijska postaje Umag – Umago od 19. ožujka 2018. iz kojega proizlazi kako su motorna vozila sadržana u konačno specificiranom tužbenom zahtjevu u vlasništvu tužitelja.

Što se tiče posjeda vozila koja su obuhvaćena konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako je u posjedu određenih motornih vozila koje su predmetom tužbenog zahtjeva, ali kako se spisak vozila i mopeda koje je naveo stečajni upravitelj odnosi na spisak svih motornih vozila koje je prednik tužitelja imao od osnivanja. Stoga je na te okolnosti predloženo saslušanje tuženika. Tuženik nije pristupio na ročište na kojem je određeno njegovo saslušanje, ali je tužitelj u spis dostavio isprave iz stečajnog spisa posl. broj St-926/2013 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Rijeci iz kojeg proizlazi kako je stečajni upravitelj u više navrata naveo kako se vozila obuhvaćena tužbenim zahtjevom nalaze kod tuženika, a tuženik je na ročištima, održanim u stečajnom postupku koji se vodi kod Trgovačkog suda u rijeci naveo kako još uvijek nije predao stečajnom upravitelju

vozila dužnika, te je zamolio da vozila ostanu kod njega u garaži, jer je zainteresiran za kupnju nekih od tih vozila.

Na temelju isprava dostavljenih u spis, sud zaključuje kako se vozila tužitelja (obuhvaćena tužbenim zahtjevom) nalaze kod tuženika, budući je u stečajnom postupku tuženik priznao posjed utuženih vozila, pa je sud temeljem ranije citiranih zakonskih odredbi članaka 161. st. 1. i 2. i 162. st. 1. ZVDSP, odlučio kao u st. I. izreke.

Sud nije proveo dokaz saslušanjem stranaka, budući niti jedna od stranaka nije pristupila na ročište određeno radi njezina saslušanja, a tužitelj je i odustao od provođenja ovoga dokaza.

Tužitelj je zatražio ispunjenje činidbe u roku od 15 dana, no kako je čl. 500. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 191/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14, dalje u tekstu: ZPP) propisano da pred trgovačkim sudovima važi rok od 8 dana za ispunjenje činidbe, to je tuženiku naloženo da u roku od 8 dana izvrši činidbu kako je to navedeno u izreci odluke.

Tužitelj je zatražio naknadu troškova postupka u iznosu od 9.550,00 kuna, i to za sastav tužbe i zastupanje na ročištima od 31.01.2018., 06.03.2018., 15.05.2018. i 11.09.2018. u iznosu od po 1.000,00 kuna, za sastav podnesaka od 05.03.2018., 06.04.2018. i 28.08.2018. po 500,00 kuna, za pristup ročištu za objavu presude u iznosu od 500,00 kuna, PDV u iznosu od 1.750,00 kuna, te trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od po 400,00 kuna.

Temeljem čl. 155. ZPP-a sud nije priznao sastav podnesaka od 5. ožujka 2018. i 6. travnja 2018., budući je podnesak od 5. ožujka 2018. predan na ročištu koje je održano 6. ožujka 2018., pa je navode iznijete u navedenom podnesku tužitelj mogao iznijeti i na ročištu, dok trošak podneska od 6. travnja 2018., sud nije priznao jer je u navedenom podnesku tužitelj uskladio tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na točne podatke o brojevima knjižica vozila i prometnih dozvola, što je mogao učiniti i prije podnošenja tužbe. Nadalje, nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu presude, jer tužitelj nije pristupio na isto, a s obzirom na sve naprijed navedeno PDV je priznat na osnovicu od 5.500,00 kuna, a ne na osnovicu od 7.500,00 kuna, pa opravdani trošak PDV-a iznosi 1.375,00 kuna.

Preostali zatraženi trošak tužitelja je ocijenjen opravdanim temeljem Tbr. 7. t. 1., Tbr. 9. t. 1. i 3. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 142/2012, 103/2014, 118/2014 i 107/2015), pa ukupan opravdani trošak tužitelja iznosi 7.675,00 kuna.

Budući je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to je sud temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a naložio tuženiku da tužitelju naknadi opravdani trošak postupka u iznosu od 7.675,00 kuna, kako je to odlučeno u st. II. izreke.

U Pazinu 27. rujna 2018.

Sudac

Tamara Lakoseljac Benčić, v.r.

Za vijeće pravka ovlaštena službenik

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri pisana primjerka u roku od osam dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za

objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

- Pun. tužitelja,
- Tuženiku.